

Zakończenie

Każdy uczynek

„Słowa mądrych są jak ościenie i jak gwoździe wbite przez tych, którzy je złożyli, i pochodzą od jednego pasterza. Ponadto, mój synu, przyjmij przestrożę z tych słów: Pisaniu wielu ksiąg nie ma końca, a wiele nauki męczy ciało. Wysłuchaj podsumowania wszystkiego: Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań. Ponieważ to jest cały obowiązek człowieka. Bóg przywiedzie bowiem każdy uczynek na sąd, nawet każdą rzecz utajoną, czy dobrą, czy złą” — Kazn. 12:11-14, UBG.

Księga Kaznodziei kończy się tak, jak się zaczyna, czyli oceną, że wszystko jest marnością lub zaledwie tchnieniem. Czy Salomon napisał ostatnie słowa tej księgi, czy też zostały dodane jako epilog przez skrybę? Wielu komentatorów zadaje to pytanie. Chociaż nikt nie może być pewien, to jednak wydaje się mało prawdopodobne, aby po napisaniu księgi dokonano jakiegokolwiek edycji. Pierwotne źródło tekstu pochodzi z I wieku naszej ery, zostało opatrzone przypisami masoreckimi („przekazicieli”) i jest znane jako tekst masorecki. Szczegółowe omówienie manuskryptów można znaleźć w dodatkach do angielskiego przekładu Biblii RVIC. Po obszernym omówieniu marności życia Salomon kieruje nas ku Bogu: „Bój się Boga i przestrzegaj jego przykazań”. Apostoł Jan dodał później, że nasze wysiłki zostaną nagrodzone: „Na tym bowiem polega miłość Boga, że zachowujemy jego przykazania, a jego przykazania nie są ciężkie” – 1 Jana 5:3 (UBG).

„Słowa mądrych są jak ościenie” (werset 11). Ościenie były starożytnymi kijami używanymi do zmuszania zwierząt, zwłaszcza wołów w czasach Salomona, do przemieszczania się z miejsca, w którym było im wygodnie, do miejsca, w którym właściciel chciał, aby się znalazły. Podobnie słowa Boga są przewodnikiem, który prowadzi nas we właściwym kierunku. Czasami ranią nas bardzo mocno. Metafora ta pojawia się w Dziejach Ap. 26:14, gdy święty Paweł opowiada Agryppie o swoim spotkaniu z uwielbionym Jezusem w drodze do Damaszku (Biblia Gdańska dodaje w Dziejach Ap. 9:5: „trudno tobie przeciw ościeniowi wierzcą”, jednak ten fragment jest pominięty przez większość manuskryptów). Jezus popchnął Saula we właściwym kierunku, lecz z bolesną świadomością, że prześladował i więził wybranych przez Boga (Gal. 1:13).

„Pisaniu wielu ksiąg nie ma końca, a wiele nauki (bada-

nia) męczy ciało” (werset 12). W czasach Salomona informacje najczęściej ograniczały się do ksiąg pisanych ręcznie. Co Salomon powiedziała by o dzisiejszych czasach? Mamy drukowane książki w bibliotekach, audiobooki na Amazonie, rozprawy w mediach społecznościowych oraz zatrzesienie informacji. Wiele informacji, którymi dzisiaj dysponujemy, jest bezużytecznych i niegodnych zaufania. Natomiast kiedy czytamy Pismo Święte, czytamy prawdziwą mądrość Bożą. Zwróćmy uwagę na napomnienie świętego Pawła skierowane do Tymoteusza: „Tymoteuszu, strzeż tego, co ci powierzono, unikaj pospolitej, czczej gadaniny i sprzecznych twierdzeń rzekomej wiedzy; którą się niektórzy szczyłają, pobłądzili w wierze” (1 Tym. 6:20-21).

„Bóg przywiedzie bowiem każdy uczynek na sąd, nawet każdą rzecz utajoną, czy dobrą, czy złą” – Kazn. 12:14 (UBG). Podczas tysiącletniego panowania Jezusa w sprawiedliwości świat zostanie poddany sądowi, próbie (gr. *krisis*). Będzie to jednak sprawiedliwa próba (gr. *krisis*) całej ludzkości, która wykaże ich lojalność wobec Boga. Rezultat tej sposobności, czyli próby wiecznego życia lub wiecznej śmierci, nastąpi w wyniku wielkiego dzieła odkupienia dokonanego na Kalwarii. Wolą Bożą jest, „aby wszyscy ludzie byli zbawieni (uzdrowieni) i doszli do poznania prawdy” (1 Tym. 2:4). Szatan zostanie związany, a grzech nie będzie już dominował nad ludzkimi działaniami. Wszyscy otrzymają pełną możliwość powrotu do błogosławionych warunków i łask, którymi Adam cieszył się jako doskonały człowiek. Ci, którzy odmówią, zostaną dla dobra innych zabrani we wtórej śmierci.

Chociaż przyszły czas będzie dla świata rzeczywistym okresem próby życia wiecznego lub śmierci, nie powinniśmy zapominać, że każdy teraz popełniony dobry lub zły uczynek będzie miał również wpływ na przyszłość. Każdy dobry uczynek, każda dobra myśl oraz dobre słowo mają podnoszący i korzystny wpływ na charakter. Podobnie każde złe słowo, myśl i uczynek mają szkodliwy wpływ na charakter. Każdy przejaw dobroci wyświadczonej jednemu z braci Pańskich zostanie nagrodzone. Każdy zły uczynek wyrządzony jednemu z tych najmniejszych będzie ukarany (Mat. 25:31-46).

„Tym sposobem ludzkość gromadzi odpłatę pomocy lub przeszkody względem własnych wiecznych interesów. Uczciwi, uprzejmi ludzie, nawet gdy nie stają się chrześcijanami lub świętymi, proporcjonalnie będą mieć lepszą sposobność w czasie przyszłej próby. Nieuczciwi będą mieć proporcjonalną degradację i wyjdą w przyszłości z grobu bardziej zdegradowanymi. Potrzebować będą, zatem więcej chłosty, aby podnieść

się z grzechu, degradacji i śmierci, przy pomocy Zbawiciela i uwielbionego Kościoła (1 Kor. 6:2)” - R4902.

Obyśmy nadal podążali za mądrością przekazaną nam przez Słowo Boże i podobnie jak Salomon uznali, że zab-

ieganie o doczesne przyjemności nie przynosi trwałej satysfakcji. W przeciwieństwie do tego kroczenie śladami Jezusa i poświęcenie życia dla Jego sprawy przyniesie nam wieczną radość, teraz i na zawsze!